Capitulum. I

ſitas. Oſee. iiij. Nō ē veritas nō miſcōia: nō ē
ſcia dei in terra: maledictū et mēdaciū: homici
diū ꝛ furtū: ꝛ adulteriū inundauerūt. Si ḡ hō
velit ꝓcedere ad qḋ regnū ꝑtineat: videat cui
regno i idiomate cōcordat. Narrāt hiſtorie ꝙ
cū Guilhelm⁹ dux normanoꝝ regnū anglie cō
quiſiuiſſet: deliberauit quō linguā ſaxonicam
poſſet deſtruere et angliā ꝛ normaniam in idi-
omate cōcordare: ꝛ iō ordinauit ꝙ null⁹ i curia
regis placitaret: niſi in gallico. ꝛ iteꝝ ꝙ puer q̄
libet ponend⁹ ad lr̄as addiſceret gallicū ꝛ ꝑ gal
licū latinū. q̄ duo vſqꝫ hodie obſuāt. Iſto mō
moraliter ꝑnceps hui⁹ mūdi diabol⁹ ē. Iohā.
xvj. ꝑnceps hui⁹ mūdi iā iudicat⁹ ē. Sꝫ verꝫ ē ꝙ
ꝑncipatū ſuū i mūdo ñ habet hereditaria ſuc-
ceſſiōe: ſꝫ violēta oppreſſiōe: ꝛ iō nō ē heres: ſꝫ cō
q̄ſitor. idioma xº ſuū ꝓpriū in ꝓuincia iferna
li ē mēdaciū Ioh. viij. Cū loq̄t mēdaciū ex ꝓ-
prijs loquit: ꝛ iō vt cōcordet mūdū cū ꝓuicia
ifernali i idiomate: ordinauit ꝙ oia ſecularia i
cōuentionib⁹ et mercationib⁹ et cōmutatiōib⁹
vtāt mēdacijs. et ſicut puer docend⁹ in ſchola
ꝑmo addiſcit gallicū: ita iuuenis ſeculo applicā
dus cū ſtudio et labore addiſcit loq̄ mēdaciū.
Hiere. ix. Docuerūt linguā ſuā loq̄ mendaciū.
Vñ Greg⁹. xij. mora. exponēs illud Iob. xv.
Terrebit eū tribulatio et anguſtia vallabit eū:
ꝓbat ꝙ oē illud ꝙ malus hō ꝑpetrat relicta ve-
ritate vallat tribulatōib⁹ et anguſtijs ꝛ labore.
Et hoc ꝓbat ſpāliter de mēdace ſic. Mēdax re
licta veritate mētiri deliberat: vt audiētiū aīm
fallat. Sed q̄nt⁹ labor ē ſollicite cuſtodire: ne
ip̄a ei⁹ fallacia dep̄hendi q̄at? Ponit q̄ppe ante
oc̄los q̄d ſibi ad veritatē ſciētib⁹ reſpōderi poſ
ſit: ꝛ cū magno conatu ꝑtractat quō ꝑ argumē
tū falſitatis: documēta veritatis excupet. Hinc
inde dicta circūtegit: et ꝯtra h̊ vbi dep̄hēdi po
terit veritati ſimilē rñſionē q̄rit. q̄ ſi vellet verū
dicere vtiqꝫ ſine labore potuiſſet. Plana nāqꝫ
ē veritatis via: ꝛ graue ē iter mēdacij. Vñ ꝑ ꝓ
phetā dicit. Docuerūt linguā ſuā loq̄ mēdaci-
um: hec Greg. Et notādū q̄ꝫuis boni mentito-
res pſit ſe arguere: ſeu iactare ingenioſos: nō
tñ ſapiētes. Nā duplex ē opatio ſciētis ꝛ ſapiē
tis: ſicut dicit. j. Elen. vicꝫ nō mētiri de q̄b⁹ no
uit ꝛ mentientē poſſe manifeſtare. ꝛ q̄cūqꝫ mē-
tit: arguit ſe non eſſe ſapientē. Et iō Eccl. vij.
Noli velle mentiri oē mēdaciū. Aſſiduitas enī
illius nō eſt bona ꝛc.

Lectio vndecima.

Nolite celare mortē

in errore vite veſtre: neqꝫ acquaritis ꝑ
ditionē in opib⁹ manuū veſtrarū: q̄m de⁹ nō
fecit mortē: nec delectat i ꝑditiōe viuoꝝ. P⁹-
q̄ꝫ ſpūſſanct⁹ declarauit q̄liter hō tenet ordia-
re xtuoſe ſuas affectiōes. Prio cogitādo. Se-
cundo ſuas locutiones ſermocinando. Hic

Lectio. XI

vlterius docet quō hō debet ordiare ſuas opa
tiones peccatū deteſtādo. Et circa hoc duo fa-
cit. Nā primo ſuadet homi deteſtari pctm̄ ter-
rendo ꝑ viā timoris. Scḋo ſuadet illud idē al-
liciendo ꝑ viā amoris ibi. Creauit enī de⁹. Cir-
ca ꝑmū duo facit. Quia ꝑmo diſſuadet pctm̄
ꝓpter pene ꝯſequētis acerbitatē. Scḋo ꝓpter
dei ꝓhibentis voluntatē ibi. Quoniā deus ñ
fecit mortem. Dicit enī ꝑmo ſic. Nolite zela A
re. i. diligere. mortem id ē pctm̄ mortale qḋ eſt
cauſa mortis. Iac. j. Pctm̄ cum cōſūmatū fue-
rit generat mortē. In errore vite veſtre. i. erro
nee contra dei ꝑcepta viuēdo. ꝓuer. xiiij. Er-
rant q̄ opantur malū. Aug⁹. Enchi. v. Nonul
lis erraſſe ꝓfuit aliq̄ñ: ſꝫ in via pedis nō in via
moꝝ. Et ecce ꝑmū motiuū q̄re nō debeat ama-
re pctm̄: videlicet pene ſequentis acerbitas q̄
ē infernalis pena. Ip̄a ſola vocat ꝓprie ꝑditio.
ꝓuer. xv. Infern⁹ et ꝑditio corā dño q̄ꝫtomagi
corda filioꝝ hoim. Vñ dicit. Neqꝫ acquiratis
ꝑditionē in opib⁹ manuū veſtraꝝ: q̄ſi diceret:
niſi ꝑ opa ꝓpria acquiſieritis nūq̄ꝫ incurretis
ꝑditionē: vitā nō poſſum⁹ habere: niſi ꝑ deū: ſꝫ
ꝑditionē acquirere poſſum⁹ ꝑ opa manuū no-
ſtraꝝ. Vñ ſignanter dicit Oſee. xiij. Perditio
tua iſrl̄ ex te: tātū in me auxiliū tuuꝫ. Scḋm
motiuū: quare nō debemus amare peccatuꝫ:
ē dei ꝓhibentis voluntas. Qm̄ deus mortē ñ
fecit. i. nō ordinauit nos ad mortē eternam: ſꝫ
magis ad vitā q̄ vult omnes hoies ſaluos fieri
hoc eſt leges dedit ꝑ quaſ ois homo ſaluari pt
ſi velit. Vel ſic. Deus mortē nō fecit. i. peccata
ñ approbat: nec diligit. De q̄ tñ dicit. Nihil odi
ſti eoꝝ q̄ feciſti. Nec letat in ꝑditione viuoꝝ. i.
nō ordinat ꝑmo et pricipalit ꝙ hoies ꝑdāt: ſꝫ ip
ſi ꝑ maliciā ꝑdunt ſeip̄os. Ioh. xij. Qui amat
aīam ſuā ꝑdet eā. Luc. ix. Filius hoīs nō venit
aīas ꝑdere: ſꝫ ſaluare. Nolite ḡ zelare mortem.
Notādū ꝙ methaphorice loquēdo pctm̄ ſa-
tis cōueniēt vocat mors ꝓpter tres rōes: vicꝫ
ꝓpt ſimilē deffectū: ꝓpt cōſimilē effectū: ꝛ ꝓpt
cōſimilē aſpectū. De prio q2 moriente corꝑe ta
lis ē ꝓceſſus in deficiēdo: prio corp⁹ diſtēpat ꝛ
diſcraſiat. Scḋo infirmatur. Tertio moritur.
Quarto portat ex domū. Quito ſepelit. Sex-
to a xᵐib⁹ ꝯſumit. Iſtō mō aīa prio diſtēpat et
diſcraſiat ꝑ tēptatōez et cogitatiōꝫ de pctō. Se
cūdo infirmat ꝑ cōcomitātē delectatiōez. Ter-
tio morit ꝑ cōſēſū. Quarto aſportat de domo
et elongat ab hoib⁹ ꝑ culpe ſue abhominatiōꝫ
apud hoies. Quinto ſepelit ꝑ malā ꝯſuetudi-
nē: Sic eni tra vl lapis ſuppoſit⁹ onerat et op
primit corp⁹ ne reſurgat etiā ſi poſſet. Ita ma-
la cōſuetudo ē quaſi q̄dā moles grauiſſime op
primēs et neceſſitans hoiem ad peccādū. Vñ
Aug⁹. viij. confeſſionum. v. ca. Lex peccati eſt
violentia conſuetudinis: qua trahitur et tene-
tur etiam inuitus anim⁹ eo merito quo in eaꝫ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-277/0055
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG